

N° 608 I

Marks Christine f. 9/10 1838

II

Ann Miller 3.7

1798

1727

60

Tante Luce fortæller 20/5 1927: at hendes Mor (Tante 5
Mathilde) huskede fra sin Barndom, at hun besøgte
sin Bedstefar, Peder Tang, Ringkøbing, hun holdt
saa meget af ham. Det var en kæn'lidet frømm
Tid, kæn'jaa Mennesker gik i Kirke; men hver
Søndag vandrede Peder Tang, gammel dags Klæd
med Knabentklæder og hvide Skjorter og Selme
lag i Haanden, til Kirken.

6

Underligt at "Overtroen" endnu raadede
saa lange, at selv, da Peder Tang kom til
Vasborg, endnu taltes med stor Sikkerhed
om Henrik Selhs Spøgeri

6)
g; de 4 de, de de hmon⁴ Tryfins de
Vesby, var det hendes de pueren
alle Patienter, gik de de ene to ene
anden (Men nu ryg, og Morte Lething,
Niels og lilla Thilde, der ikke meget
ryg - de mistede Hæret - - ~~Joh~~
Men sig, den hinde, hende Men
den med Medicin og sagde, "Hvad
vi skal gøre" - - "De skal gøre
de Men, "Va glad lilla Frø, De
den Kraft er den Lygten ikke er
madrer det"

Før Morte de liden ligeste 2 Neger
korte: den Tid

Anden var ryg, den de de sa-
men de tiden: den Tid Betænkning
af Chr., og Johann selv

x) Johann Lippig

61
Familiehistorie (Maleren p. Søren & Hans-
naprosten) & vist kommer fra Peter Tang
p. Ringhøj.

Uret: Søren & Middelboe. Spræ-
stien samt Hjemsstuen der følger
med Sønder

Margreth Tang - senere gift med Povod Mølle (vist
i Skaly) styres i vis Hiss for sin Bror Peter Tang
i Ringhøj, da Bror des sinns Niels (Niels Xga Tang) skulde
om til alle at stidene blev han tinget. Hiss har en
Uretskamer for Christiansham, han skulde han som
med en af Peter Schlicht Møllers Søner (Peter
S. v. i Lem, Skibth? I, gift med
) som Schlichter ansen det for i ungdoms
midvandt at Søner, men han skulde stidene,
for i Skabroch, og han led da en søg, som
søger for egen Margreth Møller der til Niels
- der nu mente lidt fine. - Lem han de
da til Uretskameren, og den første Morgen
stiller Schlichter med i Børstke ifald
sin Skabroch, han skulde den lidt i Bør-
tids dør og et ind for Sønder som man plejer
de det: Ringhøj (og det galdt nu vel Niels H.
de nu p. Ringhøj) - Sønder grinded, da de
som den stige Tang i det Hestene. - Lidt efter
viste N. O. T. sig i sin Skabroch, de grinded de
rigtig: Skibth, den lille han egen alle - Lem trod
de da "stige sig" til den og gemte de to Hestene
som den alle og første med som man

Det vidsteaame Helgenbilledet, som 9
staa paa Sengen paa Vaskerij, ved
Marts alle vel Bøker med. — Min
erindrer, at det stod paa Loftet i
hendes Barndom, og at min Lige og Lige
brøge for det, da min Lige drog; og
min tanke, at det maatte i kom-
met for Vensk Kirkens, og maatte her
været Altetand die, for den vinda-
rende Altetand (Maleri af Jesus
i Selskabet) blev anbragt — Den
Altetand, Maleri, Kirken Mads stod
i Flaestuen, som den Sang var der
Dagligstue, da den var blevet malet,
de saa de bragede Færner og syntes
den var min. — Ordet Valeri fik
Madam med i Loftet og fik den an-
bragt her om min Lige; men vilde
gerne tænke sig, at den stammede fra
Sharon Kirkens Kapel.

Samle Johann Lyppe - syede en
10) Thevolddrag 'de Johannes Ewald og Sages
'de Mærk D. 'Jo huer sies!'

- Af huer Fliste er der en, der hed
"Ellis Thevold" og The del om Mande,
der vilde huer ende Minder til still

[Huer om Thevoldt Sæde huer om The
fjerde Seid "da de ser 'hørd færet
den huer Sædegræs i os" siger og Jule]

- Tante Hanne var meget ivrig i at
samle Mærk de Lure (sæd)
"men holdt de "Frieri"

og (en Traldemand, der for nogle Stund
at at danse sammen)

og "Peter Høem's" - huer Peter Høem
huer færet sine Minder huer -
"Sdrøm Sdrøm" "Thevold den"
om.

En anden Thevoldt (men meget i de
Johannes) om Hanne der huer færet
Ringe for Fingre og der i sin huer
med huer Hanne i Lipse steds og
siger "Vi skal hal Sdrøm færet, i huer
huer Sdrøm færet" - er anden

1/8

haver fund en mig sine og stik 19
stadi klædet ind og din og syde:
"A. her for et gaa ned end a ha"
en

2) A. a. a. o. u. glæse glæse for det to' di mit
han men Datta hvis him her, og det hi
him for sagt (sagde) "Mande" han staa
og skændte Herten galt for Plene og
Havde springt i Huden er et mædige
o Pige hin Sige: Lade
v) Han satte Løgen omvendt i Borden

1) Den halte)

Johann Løpping gik for Sked her Sked (Ulfen
Puddegen, Stabs P. (Puste Peteren) - Varde med
sit Dresejeren ("Pærgem") og sin Laks (Lars);
de var Skede man him her "Johann
i Bunden, J. e. h." her det glem Ulfen
Puddegen, man Børn herte at him nu kom
- Brandmen Jølle John, Annelise Dorte og
Molly havde gæret i Sang og vacht af og
Trappen (to ved Skibsdøren) "Johann, John
hvor i dit!" inden him kom - dette
glædede Johann et hær - - Him Jølle
og Jølle. o. o.

En¹² af Bedsteforældrene var ogsaa
den ene Manden (Mortens Kristian
den Mand - om hvem i det hele
vi vil det) som fortalte at om sin
Søn, der lød og lød og gik op
og fik de Mandens retigheder osv.

Ewald Tony Christensen Fader var vist
for Slavesland eller derved. Bedsteforældre
hjælpes ham til at blive Seminarist, derfor
opholdte han senere sin Søn efter ham -
- Sønner - vist ogsaa Seminarist. - - E.T.C.
Man bruger sin Dage for Vorberg, Morten
D. havde regnet et Stykke for en Tanke,
Sammenslagningstykke, E.T.C. som det i gen-
nem og fandt en Digt der, erindrer Morten
C. - men det er - og endelig ikke en
indestigt - Morten D. har vist. Længere hede
og mange Sine samt nye sats Morten i
Mortens

Mark Dathen er opkaldt efter Dathen¹³
Margreth Meinel; "N. ikke rejse hvide
er Banta" sagde Bedstefor den anden
ende. - -

Mark Dathen fortalte at hun og Mark
Molly alles gik sammen der de var
Barn; de tre store Sistre sagde
oftest: de 2 sønner "det er meget, de
2 sønner her findes for" osv.

- Svandem sagde, man hørte som
den anden sønner ^{men} "Ja, ja her
og her i Søstrene, ja hørte og
svandem med" (Men er det nu
Dathen eller Kristine Lorenz, hør
ment, måske Mark Dathen (M)
- Det var vel mere C.L. (A. 2)

Det var en lille Dams indbefindelse Portlaant.
 det var den Dams Christen og Indel Peter fik
 Bedrøft at al Liden ind fra Dren, da de
 sagde: "Lille Dren, din ^{pen er det} har sin vask
 Ben, for en din ikke kan lide ind og lagn
 Skener midt ind fra Dren" - Da Peter
 lide tilbage og besvare: "Dren er faldet:
 Vandet", lide hans For fangbrakke, for
 hoveds det var en dygt Dren og en
 var det go for i + Dygt Vand (sagt
 Morte)

Historien om "at rympe" - kendt er - -

Da Marie hørte det første Juletræ for
 Værelse i Bedrøftens Stue, se - -
 hvin mædte bed af det, da det skildes va-
 re: Høngestien; men senere lide hvin
 glad derfor - da var en Vind dries for dygt
 to hvin af de 4 Lister - - To Børn var de
 Juletræ for Liden i de Dren hoveds Dren Havn
 Land det, da var Marie C. meget lide; en
 anden Børn, var de Bedrøftens alder hoveds hvide
 Liden by liden

x) Men var det at Dren hvin Juletræ er Juletræ set inden
 Troet; den lide hvin var faldet liden i Troet,
 saa den hvin sidde (alle de de) - Juletræ Liden hvin
 set den Liden og den Vind; men hoveds hvin af
 Pat

1/11 1922. Tegningen af Bredsternes i tegnet af
 Peter Mølle, vist: Eftersynet 78 eller 79.
 Mølle havde set en Maleri udstilling; Sal-
 kong og Valerius sagde til hende: "Ovrigt du
 er et Billeder, som du synes om", og hvis
 du synes om Prisen, saa skal du få det
 i Fødselsdags gave." - Men senere han hun
 sagde, "Nej, du får intet Maleri; men
 du kan selv søge en indmættet Tegning
 af Lindvig Schirmer & Schou, der er tegnet
 af en Mand der hedder P. Mølle, skal du
 ikke hellere få den end for Verden
 og få den til at tegne din Mand; din
 Mand dog ikke noget rigtig godt Billeder
 af din Mand" - Sen kom Mølle, han
 var død men hende med Tale, som døde
 Tale "Jeg kunde godt din Mand" sagde
 han til Mølle - "De man indskrives"
 sagde hans "Løst" - "han tog indskrives for
 af din & De"

Den Mølle han også malet Altis
 havde i Valg menigmandstid: Odense (Høveds
 mand: Nazeren Jørgen Jensen)

Parte Carida var i tident for
stiel, man hed egentlig Jes [Jessen]
elle / lgs; men hans Rammere
i stiel fandt ham sa. liget og
gav ham Navnet Carida hvilket
betyder Thyde (hos Virgil i
lgs stiel) dett Nam antog
han saa.

Eng spurgte man ham
hvilke Palmes de brugte i
Sæding (den evangelisk-kristelig?
lgs (?) elle Rørhilde - Konvent
(den, men Møde i Halvgen
lme) - man vidste det
- Omhel Pelle prøvede at redde
han ved at vise ham en
Psalmes - " det den lille
Brude?" - "Nj, Nj de
~~er mig med stiel~~
meget mere storslet" var Svaret

Grandmother to N. Vashy (Marie C. Mendum)¹⁷
fabrikke Marie C. an Rasmus F. Langes
Frøeren: "Ja - her du Park Teng i
Paddedyde - der gik ^{og slænged;} ~~her~~ ^{med} altid; og god
vist om man ikke var sov i den om
Natten; her skildes tal med
Frøeren, og gik ind til Marie: "Det er
en Frøer her dig, Marie Hele!" sagde
hans; "Nej det er nok sønnen her dig,
hille Frøer" sagde Marie Hele. Men
saa hille Marie Hele hille ind!

Da Bedstefar første Gang fik Besøg
af den gamle Svogers Rabe (det Besøg,
hvorefter Brevet hentydes) stod han og
skildede til Ringkilden, for at tale med
Per Tang (hans Bedstefaders Bedstemand -
"hille Per Tang"), som saa for Dille
han maatte derfor sige til Rabe,
at han var ikke hjemme.

28/12 (Jorsen) (: Se ar her volds) talte agn en
(18) at Mosberg havde været en Løjdsgaard, hvor
Soldater indskrives; det var vist: den Søndag,
at de Mige var fra Vorby (han havde sin
ringst Menneste haelt hos Tante With), de boede
da i Slavestien; men man kan skilte gen-
nem Sengen til Spisestuen (da havde
Svandman sin Lygte i: "Karnapst") da
som teg han flat paa, for han var
langt fra Træk. Han sagde det
varst i Strige, var den Træk, "Ungler-
ne frembragt; man de fløj en om Gær-
ne.

Saml Onkel Peter (Bedstefar Brader) han
sagt, at man kan hørte, at han kan set sin
4 gamle Faste (ja, de var jo hans Bedstefar,
Peter Tanss Lister) sidde i Side af hver anden
i deres gydele Bandedragt: Sofan: Klange-
stuen (ja, de kan de jo ikke Klangestuen)

Orla Lehman man ikke til Vorby: Bedste-
farer sin, men man tilfældigvis først Dagen efter
at han var død. Bedstefar, ~~Atte~~ sagde
til Lehman: "Hvor det vilde man glemmet sin
Mund at se dem her" - Lehman blev vant over at
se at hans Billde fandtes: to Stier fra Vor-
by

19) J. C. Christenem fortalte om den forfærdige Pater
Christenem i Tinn og Madum at de han
nu dode, vilde han stikke ^{hane} give han hele
Prædikebyen med i Læver (Prædiken ple-
de at blive begravet i dens Ornat) Me-
kin skas hele Byggen for, saa han
kun for den forrekte Skimmel med
sig. — Mark sagde, det var sa-
den en utryggelig Begravel, hans
Hane var fuld den Dag, og Karlen
og saa, de dannede Grinde om
Listen, fortalte de.

Pater Christenem var Nordmann,
stammede for Norge, sagde pro-
si et Ord: "Ja, var for blevet
i mit velsignede (herlig?) Fide-
land, saa havde for været
Biskop for lange Side" — Han
handede i det hele ret store Tan-
ker om sig selv, men var i
dærlig Præd - du kan ogsaa re-
dne falds vidde, Mark till ret
(Saa vidt som erindrer, sagde J. C.
at du nu kan det ^{med en Prædiken} sagde -- "saa-
dan Thede Rabalden - Mark blev
hvad vilde du den? ikke

20 Torsdag d. 28/12 1922 v Frøsther for den, der havde
stiftet Ringhils Museum (J.E. Christen, Elizabeth Skabbe,
Manufakturhistorisk Næs, Lærer Skolegaard-Telen og
Nils Willemoes & Søn) for at de Fred. & søn
her fra Veshøj og her ved Hjørby Strand, han
Peder Skolegaard for Hjørby til slangen med en
stok i Haanden kaldet en Markval-Tand (han
havde for vort i Svandland) - "Hvad er det
for en stok? spurgte slangen" - ja det er
den en Markval-Tand fra Svandland og er
- Markvale, den kendes jo godt, sagde
"slangen", engang da jeg sejlede med Frederik
han, midt vi en voldsig storm flø af
den, de kom lige imod os, og saa
stak de alle samme Tandene lige op i Vejret
- Peder Skolegaard havde forlovet sig, han
vidste ikke, at slangen kunde have saadanne
magle Historier. (Historien er rigtig nok,
sagde J.E., og han brød den af Peder
Skansen)

Om Svandmannen Nærvehlis sagde Maren
da hun viste den frem; hun har syet den,
da hun var kun 10 Aar gl., men hun
har senere pillede nogle Navne af, som
hun ikke brød sig om, og syet andre som
hun skree dem til at holde af, f. Eks.

sin Swigefæderes. - Sagen om Billerdel 21
for Betsensame sagar him: "Vi kunne godt
se, at det var ikke sine godt, som man Fall
sage springle, hvor det skulde være, sige
vi, at det vidste vi ikke."

Mark E. fortalte om Fred 7 og Lavinia Dame, at
han var så dale på sin i det sin Orthodox,
da him var her - og Stange Agnes -
"Ja" sagde J. E. "men det var him vis"
altså, det var him kendt, Episkop Fortis,
da var meget. Uden med - og him him
for da navn for at Stange ikke blev
helt fidd - at han blev høflig, hvid him
ikke færdig. -- Ja, han var for til den galt"

Man talte også om Skaby Johannes Tjørn-
agtighed i tidlige Tis, det vidste J. E.
også god Bekend med. [da mindedes Mark, at 5. Sch-
datter var samme i de Lige
i Høgest Bibliotek.

Dagen for talte Mark (Chris Ewalds) om Salz
datter ferde i 49 og 51° og om hvalde Beddels,
med sin Skarl red med til Skarl for at se,
hvalde det stod to; de trof de Paster Schider
(for Skaby) som var red de med med 7
Skarl for at forsvare Schid (han for sine
in Reprimend af sin Bisshop) - da han til Flem-
bar? de de saarede for Bar ankom - da var Schid
han sin plads - han mind talte om de saarede. D

H. B. Andersen bødte: "Slap alle" da han var
i sin Vorles; Fløj den i en i tidligste Tid - og
den samme - aflæsede, og længere stod de
inde samme færd den aflæsede Tid; men
han saa der ind gennem "Slabnet" som fi-
nere Sæde havde som et lille Værelse for
den. saa han Andersen om Formiddag (med
Overfaldt som) gennem "Kongstien" og gik
gennem "Spisestuen" ind i Haven

Fra gammel Tid da der var Slapet Cas.
Poul: "Kongstien" skildet Prædike for Ulv-
berg prædike blev tredes Nye, alle blev
afledt det var den ved det, i Vorles Slapet,
men da det engang handlet at for Leth Com
det var den første alle den sidste, Christen?
eller Henrik Leths Friid -- de var begge først
de Linds -- (hviske Møde etc) havde glæde
at ffene de Kalkium, som var anbragt der
ind for at ruge, og disse Kalkide midt
stode Sidsjeneren, saa blev den stridsen
de Lassen? sig for at prædike i
København Hørschus.

Henrik Leth kaldet ikke af at høre i Ulv-
bjerg da Prædike gerne kaldte ham ind for
Prædike Møde; engang gik han dog der ind

og satte sig i Vorher, Harlested (medent
med Dine bezeuget til Harle for Vorher)
men Prædte apd. med hans side Hjalte
og talte alle for Prædte med sin Tjener

san nu hedere ene Hjalte
mit (Palle de Høngsten Prædte)
og gik gerne hos Hjalte

Schwammel her i Vorher, Hjalte -
Han havde en Skriv med Prædte i Skaby
(Historie om den drøbelts Hald, etc. vist
i Haldsøysul Aar) - - - Sige gik til
Højesteret, Christen var selv i Hjalte, han
sagde: "I min ikke Hjalte mig Svømme
Vinger" - - - Sen faldt Døren til Færdel
for Hermanden, og Prædte blev dind at
Hals Hjalte og Høne (Schwammel her
for Bremen - med Hermanden, men ved
Sjællands Hænder til Vorher) - Prædte
han den til Vorher med Hjalte og Høne,
da Døren var gæret han ind,
skind han, som han sagde, med
hans Sag om utfarer hals. -
I det ikke Hjalte miste Hjalte og Høne,
sagde Schwammel, men, men jo
eng og stude Binde ift for sandt
I hann. - - - En dag sad I ved
sit Vin dind for Vorher (Marte med
Prædte havde ind peger et af Sjæll.
XX)

22) stus vinderen til Sønder, hvor de kom
 kraft deres Indhølsstier, - Da den kom
 21) en Svane kom flyvende med nedlagne
 Vinger. - Saa kom sin die; Thryer -
 Sverris sø søder. - Helt efter den der
 Bred om Sønder die og efter den Tis Jøder
 Svanevædd og og dets mager Tis efter. -
 Høms Lig, hls. Stiller; Slapellst og den gik
 Bred efter Pøder St. - ? ~~den~~ Vagner
 Høms efter den. Sane hls. holdt Vægt
 med Lige. Datteren kom den ind og søge
 det de to Høder der holdt Vægt; ga-
 over og spis; ja skal holde Vægt o--
 lunge. De kom nu ene, nogle Skov-
 vedet sig. Hilsen og søge; Søder Bred
 efter St. Niels. ^{ved Høder} Søder Vagner efter
 den, Søder ind og Søder, ^{den} Søder de
 Høder, man de skindte det Støber? - H
^{Støber Høder med en sønder Støber}
 Høder og gik ene med en Høder; Høder
 ind; Slapellst; man hls. lunge Støber
 og Spøkket derinde, som den om-
 Sider St. N. ind, ved dryppene med
 Høder; Høder; Ni h- ja, Høder f
 Lev al om: Fied"

Nogle indretten de Niels Høder fang skind
 den Søder

Dnsd 27/12 1922. Mads L. Søjde & James Howe. 25

Indtil Peter har brugt sig: J. har læst mig
fortalt at de 4 (m. 3) Alletiden ^{could one l. in Vert. in} var i
i Friis' Havn (af det første og i m. h. Tøj)
for oppe i Volden i plantet i Skovet Lige
Tid af en Mand af Skotland som hed
Peter, man havede: Flak: Bøndering

Niels Thors Vej var interessant: Skovbrynet
hvor Havn blev det også meget? Men h.
plantet Parthenon siden af Veranda. de
hvor l.aa: Børselag med Tante Cathrine
(1799; Mjød) se. Min den siden af
Vindtørrelsen af første Gang 85
Tante Cathrine sejer se. Alder:
I sin Børnede var Verdy Havn anset?
se j. s. Friis' Havn <sup>ge, syngende blev os (A B) fortalt,
at man havde plantet storsteden
af Havn Vest for Loire-Pladsen</sup>

x Møde Niels: Højby (hvor man vil alle
haver været Mageske eller sigt, siden
man kaldes Møde

o) i vores Tid stod der et gammelt Parthenon tilbage
lige tid for "Verandaen", så vidt jeg erindrer, led
Andreas ad fælde - eller det faldt om af sig selv

*) g. ²⁷ ~~Arten~~ de herte samme the Sligke; Prædike
ledere den gamle Bispe, som gik for overblyv
af the Prædike Stue, men da the Stue
der holdes the Prædike, blev g. levere,
som selv den gemeste Mand kunde for
staa

Marte Munk, hun ved en af disse Lø-
ligheder the hert Sligkege - sig: "Ja
Min Tang, is the hert Brindthe i the
gear Day"

De Bedstemor blev gift med Meta Gram.
og Malthe Meines herte same
Brindpige; Marie Meines, Sostere
Hanne herte the Brindpige

Billeder (Malerier) af Oldtidsalden. Slige-
stue - søndag malet af Vierdel, søndag
vis inde over Indholdet i Glæderne - [Marte me-
ne e 1800 ^{alt me. natten herte for} ~~lyste~~ Nals Prædike og = og de hin the
annede the mere] - Omth Nils og Mino, at the
og the Bror Andreas (s. 32): Jann 1800 no 178.
- og de de ^{den} ~~no~~ herte, forde de med the the
Rege the Glasie, the is med the med Siste Tang og
herte Mand, som var rege for the for et aflage
et Besig: "Glæderne" - det = also inde the
Presig de = herte malde

^{28.} Paa Siden var de: Mathias Barndson de-
koret - vist maaske paa - Pallen mellem
Vindruen - med, at Vagge var benadret
med Skjold og Sværd eller Harnisk og Hjel-
 eller Fane og lignende; men det var gam-
melt og de Slange skulde komme blev
det indvaldt om, og Vagge blev ens-
fattet raa

Mathias C. var engang ind paa - Sten
Tjeborg at besøge Farte, som da var hos
Svindrings; Farte førte hende op paa et
Pællekammer (Saa de Mathias) og viste hende
Sildhornet (og det man havde været (Stige)
som Svindrings havde faret - og ind til
Svindrings, som Svindrings han ind med
den meget gamle Mand ved Torne, det
var smukt at se den gamle kvindes
Mand. Mathias spurgte om hun maatte
bringe en Skibe til sin 'Møde, hvor Bischof-
fer hilstede hende. "Hilste hende", sa-
rede han, "ja, ja, han ikke glemme hende"
--- Bedst man havde jo som sin hest
Svindrings og var kommet i hende Hjel,
medens den første Hilsten levede, hende
holdt hende meget af (det var formentlig
den Tid, Svindrings levede; Skandgode ved S.

29 af Sablesyden - undersøg og Bedrøm h
baet der: de Vis (2 A.B.) - - him lade
Meta at og og sagde: "J vil give dig
Skabshille, Meta, hvis du kan lade være
at lade dit Fingervid." - Meta sagde (Café?)
de Bedrøm: "Ja, du kan kan lade
besig es - du og Skamme!"
Bedrøm trækker Brændtes stamme med
Skabhelom men de ringe Mand an vis

Marke trækker Sointale him kan h til
melle Bedrøm, Bis kan Skibege
(kan nu fra Vorking, de kan vilde Ma,
og en eng og de Mark C. lae: Basse.
ring: Mark C. kan laet: Bis peg ande
eng: Salby, vistnok a. Joh an lile
delt, de kan Far, M. ikke kunne
vime alle Sate: de Igen, Bis pine
Skibege ande indled Bedrøm te at h -
Bis peg ande, men kan de Bid, a Mark C
og en Skilde vare der. - - Endes kan
Mark kan Bispe ^{skibege} pradike eng: Sin =
sing Skibe - vist: kan senne A Lerca,
de kan M lange fingere: a Bispe -
Mark men, det a - efter Mark Nilles D,
de Indel Cal, Manis nu fra Sinsingh -

26/12 1922
2) Grandmame Meenel fortæller om en Bedste
me om kvædet hun, inden hun gik i Skole,
som fik en af Pigenes til at smøre sit
Smør og Flasketøj med Brygge-
kavlen hængte - "me din brøder min
Pige, at du jo kan byde for Skole, for
jo hængte min Skole af igen"

Det var to Børne, Bedsteforældte (Marte
hø glend deres Navne) som hun fortæller
om, der ene var søster til at byde (de
anden var de også - mig og moderens
med, men Marte har ikke hængt hængt
-- "Skuden gav ed' Tang, her de skuden
nåm Rave (hvor mange Rave her De skuden)
- ja, hun havde den skuden et P. Skude. -
- A var enge i Rave' gæst med mig
- lille Børn Johanne - osv osv - som hun
Historie om Dione og Tullius, Casop
osv.

Hans alleme og Spejlene. Høngestue her
Grandman (Marie Gude Meen) fandt to
sit Udbyr, men de er vist hængt med en
Suktion og 'formodent' alde, i Skole for en
pine, sag de Marte - - først stod de med
hø Salen, men det har Marte ikke hængt.
-- Høngestue kaldes først Nydalen

Paa Bedsteforældrenes Talsbeholdning ⁽³¹⁾
i 1862 blev de valgt med Flamm-
skind for de gamle Flamm paa
Voldene - Det var Linné, der havde
arrangeret det. Men havde vedt med
i ^{Falster og Sjælland} Maas Kirken, men det var for mig
en Del af siden. - Bedsteforældre sagde,
brøderne: det skulde de ikke gøre,
det kunde jo det gaa galt paa de
gamle Flamm, tænkt an de var
kommet til mit Lort kammer vindue
med Christen Sades Fløved og
havde sagt: "Se hvad vi kan
te, men vi kunde ikke gøre for
det" - - "Ja, men jo var jo der
Sted" sagde Linné!

~~Den første gang der var det mig~~

Jakob Christen Frydemønstret (de døde sine plinder
de - gode Verden for (Rog) - kaldte: den
Jensens Christen - Bedste for alle at Isten
min kunde se den grise, men her for
talle Jensens Verden, men gav ^{Navn}
to de forskellige Steder - et lille Flis ^{bytte} kaldte
han "Bræspand" (Bræseband) - et
andet "Thingelgeed" - - En Pige for den
Flis kaldte "Igen Bræspand" - en

ansede her ^{Flis} Anne Måsborg (efter et lille
Flis de her Måsborg); den sidste sad
længst og talle med Isten Lyfise og kaldte
sin Fødsel om at Igen Bræspand som saa
gen vidt hane (Mand?) - Ja,
men hane vilde du de selv hane
han? spørg Isten. - "Nu, er det du
gør gygter, men det er Sinds Vilde?
hane han. - (Men det er hane
Sinds alle Sagenes Vilde - den
lille inde af!